

Diumenge 2 PASQUA“C” 27 d'Abril de 2025

Estem en un ambient plenament Pasqual, de joia i de festa, perquè Jesús ha ressuscitat. Ens deia la segona lectura de l'Apocalipsi que hem escoltat posant les paraules en boca de Jesús: *“Jo el qui viu, jo el que era mort, ara visc per sempre més”*. Aquest fet de la resurrecció de Jesús va ompli d'entusiasme a la gent que s'interessava per Ell. L'interès per Jesús feia que anessin augmentant els seus seguidors. Ho deia la primera lectura: *“cada vegada als apòstols se'ls afegien més homes i dones que es convertien en la fe en el Senyor”*. Què havia passat perquè aquells seguidors de Jesús, els apòstols, de la por, del fet d'amagar-se i del fet de fugir passessin a predicar i a parlar de Jesús, explicant que havia ressuscitat?. Quan feia pocs dies que la multitud, davant Pilat, cridava que crucifiquessin a Jesús, com és que ara hi ha gent que fa grans elogis de què parlen de Jesús, com ens ha dit la primera lectura?.

Els apòstols havien quedat molt desconcertats quan varen veure a Jesús clavats a la creu. La seva actitud va començar a canviar el dia de Pasqua, així que va començar a córrer la notícia que Jesús havia ressuscitat. És clar que els apòstols varen necessitar el seu temps per acceptar la nova realitat: Jesús que havia mort, ara està viu i els acompanya. D'una realitat i experiència material varen haver de passar a una dimensió de fe. Això va ser difícil pels apòstols, com també ho és per a nosaltres. L'Evangeli d'avui ens ha explicat algun dels obstacles amb els que varen topar els apòstols: Ells volen veure i tocar, demanen demostracions comprovables sobre la resurrecció. Per això Jesús acaba dient-los: *“feliços els qui creuran sense haver vist”*. És que la resurrecció va més enllà de la matèria, ens trobem en una altra dimensió.

Els apòstols estan morts de por. Tenen por perquè han perdut l'esperança. Allò que esperaven es va acabar quan Jesús va estar clavat a la creu. Ara tenen por, perquè d'alguna manera han traït a Jesús, no saben quina cara els farà si és que torna. Por també en pensar que allò que li havia passat a Jesús també els tocava a ells. La por els fa tenir el cor tancat i estar amb casa tancada. La por és un vel de foscor, de desànim i de pessimisme davant el present i davant el futur que no es veu gens clar. Jesús surt el pas de la por dels apòstols, com surt al pas de les nostres pors. Durant el temps de Pasqua sentirem moltes vegades la mateixa salutació de Jesús als seus deixebles: *“No tingueu por, soc jo”*. Cal que els seus seguidors descobreixin que aquell Jesús que conegueren a la terra, ara està sempre al seu costat, animant-los i donant-los-hi força. Una presència evident, encara que de manera diferent com ells voldrien o havien imaginat.

Acabem la reflexió d'avui amb aquesta pregària d'acció de gràcies: *“Gràcies, Pare nostre, perquè el teu amor perdura eternament. Gràcies perquè amb la resurrecció del teu fill Jesús ens dius quin és el destí de tota la humanitat. Gràcies, Pare, perquè tot això és obra del teu amor.”*

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

27 d'abril de 2025

MISSATGE DEL BISBE DE GIRONA, FRA OCTAVI VILÀ, AMB MOTIU DE LA MORT DEL PAPA FRANCESC

Benvolguts preveres, diaques, poble de Déu que fa camí amb l'Església de Girona i tots els qui us sentiu propers a la figura del papa Francesc,

Amb dolor hem conegut a primera hora d'avui, dilluns de l'Octava de Pasqua, la notícia de la mort de l'estimat papa Francesc. Personalment ho he sabut mentre celebrava a la catedral la Missa amb motiu del primer aniversari de la meva ordenació episcopal i inici de ministeri a Girona.

Ha estat el primer papa jesuïta i el primer papa llatinoamericà. Amb ell l'Església ha viscut un canvi important i és aquesta una realitat que a ningú se li escapa. Ara ens pertoca pregar per la seva ànima i pel futur de l'Església, que a partir del pontificat del papa Francesc serà sens dubte diferent al que ha estat abans. Cada papa deixa la seva petjada i és aquesta una part de la riquesa de la tradició que conforta l'Església.

Com tota persona humana, com tota persona amb responsabilitats eclesials, el papa Francesc ha tingut encerts i errors, però de ben segur que ens ha tocat a tots el cor. Conceptes com tendresa, misericòrdia i perifèria han estat els accents del seu ministeri com a bisbe de Roma; tot això, juntament amb el concepte de sinodalitat, constitueixen la seva herència, una herència que hem de preservar.

Personalment perdura en mi el record dels tres cops que he pogut parlar amb ell, durant els quals manifestà el seu viu interès per la joia tant en l'exercici del meu ministeri episcopal com en la del poble de Déu de que conforma l'Església de Girona que m'acollia. M'acompanya en aquests moments de record de la seva figura, sense oblidar que fou ell qui em nomenà bisbe d'aquesta estimada Església de Girona.

Ara és l'hora de l'agraïment per la seva tasca, l'hora del record per tot el que ens ha aportat i l'hora, sobretot, de pregar per la seva ànima i pel futur de l'Església. Els papes passen, com tots nosaltres; l'Església de Crist perdura en els temps fins a la vinguda del nou Regne, és aquesta la vertadera realitat.

Celebrem aquests dies de manera solemne la resurrecció de Crist, aquest misteri és el centre de la nostra fe i la porta de la nostra esperança. En aquest Any Jubilar, que el mateix papa Francesc volgué dedicar a l'esperança, recordem les seves paraules: «*Davant la mort, on sembla que tot acaba, es rep la certesa que, gràcies a Crist, a la seva gràcia, que ens ha estat comunicada en el Baptisme, «no es destrueix la vida, [...] tan sols la transforma» per sempre (Missal Romà, Prefaci de difunts I.). En el Baptisme, en efecte, sepultats amb Crist, rebem en Ell ressuscitat el do d'una vida nova, que enderroca el mur de la mort, fent-ne un passatge cap a l'eternitat.*» (Spes non confundit, 20).

+ fra Octavi Vilà i Mayo, O. Cist.; bisbe de Girona

Rosa d'abril, morena de la serra,
de Montserrat estel,
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al cel.

AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

Dilluns; SUFRAGI PEL PAPA FRANCESC:

El Bisbe de Girona, fra Octavi Vilà i Mayo, O. Cist., convoca els diocesans a la celebració eucarística en sufragi pel Papa Francesc, a.C.s., que tindrà lloc a la Catedral de Girona el proper dilluns 28 d'abril, a les 5 de la tarda. Esteu convidats a participar-hi, unint-vos a la pregària de tota l'Església.

Dijous, 1 de maig:

A les 12 del migdia, a Santa Maria, un total de vuit nenes i nens faran la seva primera comunió. La felicitació a tots ells i a les seves famílies.

HAN REBUT EL BAPTISME:

Eva Rojas Wuyts
Maximiliano Bedoya Gutiérrez

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Francesc Busquets Cargol, de 82 anys
Carme Pujolar Esteve, de 88 anys
Joan Homs Muní, de 88 anys
Maria Mercedes Mercadé Matia, de 90 anys

EM RESSUSCITES

Em ressuscites, quan entra el teu amor a les meves ferides o buits.
Quan la teva alegria fa callar els meus «I si...»
Quan la teva compassió em travessa i arriba als qui anomeno «enemics»
Quan el dubte es torna pregària en comptes d'ansietat.
Quan la teva Paraula es torna medicina en comptes de pàgines.
Quan un simple menjar compartit és tornar estar amb Tu.
Quan les meves pors es tornen possibilitat en lloc de tomba.
Quan la teva presència se sent companyia i abraçada i no judici final.
Quan em perdono per coses que creia irremeiables.
Quan la vida es torna aventura i no una creu.
Quan en el diari, sense planejar-ho, sense esforç, et puc trobar i dir: «Ets tu!»
(Sandra Real)

En les misses del 28 d'abril al 4 de maig de 2025 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7,30 t	Joaquim Fernández Sanz; Josefa Plana Ros	7 t	No hi Ha Missa
Dimarts	7,30 t	Antònia Cornellà Bota: Família Cos Dillet		
Dimecres	7,30 t	Pepita Castany i difunts d'ela seva família; Carme Figueras; Família Estudis Busquets		
Dijous	7,30 t	Miquel Bustins Mas (Aniv.); Carme Roura Masó		
Divendres	7,30 t	Joan Pujol		
Dissabte	8 v.	Pilar Rubirola Matamala; Isidre Salvatella Soler:	7 t	Família Roura Prat; Família Costabella Surroca; Miquel;
Diumenge	10 m.	Josep M ^a Soldevila Teixidor (Aniv.); Lluís Soldevila Pla; Intenció particular;	11 m	Celebració de la Paraula
	12	Hermenegilda Márquez (Família Morante); Marisoll Valenzuela; Josefa Pardàs Carreras i Pere Grau Soler		
	8 v.	Comunitat Parroquial		